

Dejiny Kongregácie Dcér božskej lásky na Slovensku

Kongregácia Dcér božskej lásky je medzinárodnou rehoľnou inštitúciou pápežského práva, ktorá má kontemplatívno-apoštolské zameranie. Sme povolané žiť celkom v láske s trojjediným Bohom medzi ľuďmi.

Kongregáciu založila **Božia služobnica Matka Františka Lechnerová 21. novembra 1868 vo Viedni**. Od detstva nosila vo svojom srdci silnú túžbu tíšiť duchovný i telesný hlad chudobných a zachraňovať ich duše. Túto Bohom vloženú túžbu srdca neskôr naplnila konkrétnou pomocou chudobným dievčatám prichádzajúcim do veľkomiest za prácou a opusteným sirotám či ženám.

Toto všetko konala v duchu zásady:

„Robiť dobro, rozdávať radosť, urobiť šťastným a viesť do neba.“

V súčasnosti pôsobia sestry kongregácie na troch kontinentoch: v Európe, v Amerike a v Afrike, v 19 krajinách. Generálny dom sídli v Grottaferrate neďaleko Ríma.

Podľa vzoru Matky zakladateľky je **našou charizmou** zviditeľňovanie Božej lásky, ktorú prežívame vo svojom srdci.

Pôsobenie sestier našej kongregácie na území Slovenska siaha do čias Matky zakladateľky Františky Lechnerovej, ktorá osobne – **v roku 1892** – založila kláštor **vo Veľkých Levároch** na Záhorí. Potreby doby si vyžadovali prácu našich sestier aj na území Slovenska, ktoré vtedy patrilo do rakúsko-uhorskej monarchie. Naliehavou bola v tých časoch najmä príprava dievčat pre službu v rodinách, ale i starostlivosť o siroty, výchova a vzdelávanie mládeže v škole a katechéza mimo školy.

Na území Slovenska bol otvorený kláštor so strednou školou **v Prievidzi (1908)** a **v Spišskej Sobote (1909)**. Jednotlivé kláštory a školy spadali do roku 1919 priamo pod „Materinec“ vo Viedni.

V roku 1919 boli zriadené 4 provincie. Slovensko patrilo do Československej provincie so sídlom v Opave. Postupne vzrastal počet domov a členiek na Slovensku, a tak bola **9. júna 1927 zriadená Slovenská provincia** so sídlom v Trnave. Za prvú provinciálnu predstavenú bola vymenovaná **sr. M. Alexandrina Maďarová**.

Doteraz provinciú viedlo 12 provinciálnych predstavených:

1. M. M. Alexandrina Maďarová – prvá provinciálna predstavená
2. M. M. Leona Štoľfová
3. M. M. Claudia Hlavenková
4. sr. M. Oliva Špačková – zastupujúca provinciálna predstavená
5. M. M. Augustína Štanclová – 1969 – 1975
6. M. M. Vojtecha Báchorová – 1975 – 1983
7. M. M. Miriam Petrášová – 1984 - 1989
8. sr. M. Silvia Hlaváčová – 1990 – 1993
9. sr. Mária Vengliková – 1994 – 2002
10. sr. M. Daniela Bezdedová – 2002 – 2010
11. sr. M. Christiana Števárová – 2010 – 2013
12. sr. M. Felicitas Vengliková – od 2014

Sestry až **do roku 1950** úspešne pracovali v týchto mestách a dedinách: Veľké Leváre (1892), Spišská Sobota (1907), Prievidza (1908), Trnava - Emmerova ul. (1924), Dolná Krupá (1927), Krupina (1935), Podolie (1937), Trnava – Halenárska ul. (1937), Smolenice (1939), Michalovce (1941), Nitra – Kalvária (1944), Krušovce (1945), Malženice (1945), Ivanka pri Dunaji (1946) a Galanta (1946).

Totalitný komunistický režim v auguste 1950 násilne prerušil činnosť našich sestier. Boli vyvezené z vlastných kláštorov do tzv. „sústredovacích kláštorov“ na Slovensku. Neskôr bola väčšina sestier prevezená do Čiech na prácu v textilných továrňach. Tu pracovali v ťažkých podmienkach a pod prísny dohľadom dozorcov, ľudí určených štátnou mocou. Po niekoľkých rokoch sestrám dovolili pracovať v zariadeniach sociálnej starostlivosti pre telesne a mentálne postihnuté deti a v domovoch dôchodcov. Choré sestry a sestry v dôchodkovom veku boli od roku 1960 sústredené v tzv. Charitnom domove v Rúbani.

V roku 1968 nastalo politické uvoľnenie, ktoré trvalo krátko. Sestry túto možnosť využili a vrátili sa do niektorých miest, kde pôsobili pred rokom 1950, prípadne začali rozvíjať apoštolskú činnosť na nových miestach.

Od roku **1972 do roku 1989** bola činnosť zasvätených osôb opäť prísne kontrolovaná - hlavne jej kontakty s mládežou. To spôsobilo, že sa naše provinciálne vedenie v roku 1979 rozhodlo pre novú formu prijímania dievčat

zaujímajúcich sa o zasvätený život. Všetko sa dialo „tajne“. Dievčatá navonok žili a pracovali v civilnom zamestnaní, no v osobnom živote sa formovali a žili svoje zasvätenie nasledovaním Krista v duchu zakladateľky a charizmy kongregácie.

Bol to odvážny krok. Častokrát v zamestnaní a ani v kruhu najbližšej rodiny nikto nevedel, že sa dané dievčatá zasvätili Bohu a že patria do kongregácie.

Vytvorili sa dve centrálné spoločenstvá, jedno v Bratislave a druhé v Košiciach, kde sa sestry stretávali, vzájomne povzbudzovali a formovali vo svojom povolání. Všetko prebiehalo v tajnom kontakte so zodpovednými predstaviteľmi.

V roku 1989 nastala po páde komunistickej diktatúry nová situácia. Zmenou politického režimu sa zmenilo aj postavenie cirkvi v štáte. Postupne sme v reštitúcii dostali naše domy, ktoré nám násilne zabrali v roku 1950. Vtedy boli v dobrom stave, po roku 1989 sme ich dostali veľmi zničené, čo si vyžadovalo veľa starostí s rekonštrukciami spojenými s početnými finančnými výdavkami.

Obnovila sa činnosť na pôvodných miestach: Prievidza, Michalovce, Ivanka pri Dunaji, Trnava – Halenárska, Veľké Leváre a Dolná Krupá (do roku 2009). Sestry pokračovali v nových podmienkach po páde totality v Podolí (do roku 2002), v Malženiciach (do roku 1993), v Bratislave, v Košiciach, v Bánovciach nad Bebravou (do roku 2003) a otvorila sa aj komunita v Žiari nad Hronom (1998).

V roku 1997 naše sestry ukončili bývanie v Charitnom dome Rúbaň a presťahovali sa do nášho zrekonštruovaného domu vo Veľkých Levároch.

Neskôr sa ukázalo, že počet sestier nestačí pokryť všetky požiadavky v pôsobiacich komunitách. Postupne sa rušili malé komunity v domoch, ktoré neboli naším vlastníctvom. V súčasnosti sestry pôsobia v ôsmich komunitách: Trnava, Bratislava, Ivanka pri Dunaji, Veľké Leváre, Prievidza, Žiar nad Hronom, Košice, Michalovce.

Staráme sa hlavne o duchovný rozvoj dievčat a žien formou duchovných obnov, duchovných cvičení a individuálneho duchovného sprevádzania. V kresťanskom duchu vychovávame deti v materských školách, vyučujeme náboženstvo a iné predmety na cirkevných a štátnych školách, sme disponované pre službu vo

farnosti. Zapájame sa do služby pomoci chorým, starým a opusteným. Sme otvorené na aktuálne výzvy, ktoré podporujú rozvoj nášho apoštolátu.

Trnava - Útulok sv. Jozefa

V roku 1937 sme v novopostavenom kláštore na Halenárskej ulici otvorili **Útulok sv. Jozefa**, ktorý slúžil do roku 1950 ako ubytovňa pre kňazov – profesorov biskupského gymnázia v Trnave - a pre pracujúce ženy, dôchodkyne a študentky.

V časoch komunistického režimu bol sídlom Vojenskej správy v Trnave.

Od roku 1994 bola v dome obnovená činnosť sestier. Dnes slúži ako **provinciálny a formačný dom**. Sestry vyučujú náboženskú výchovu v cirkevnej i štátnej škole. Navštevujú Zariadenie núdzového bývanie pre ženy – Jozefinum v Dolnej Krupej, organizujú duchovné obnovy pre dievčatá a ženy, zapájajú sa do apoštolátu farností. Spravujú Ubytovacie zariadenie pre vysokoškoláčky (Marianum, A. Žarnova 7, Trnava).

Trnava – Marianum, A. Žarnova

Tento dom bol zriadený v roku **1925** s cieľom slúžiť sirotám a pomáhať dievčatám.

V roku **1927** vznikla samostatná Slovenská provincia so sídlom práve v tomto dome. Bola tu aj počiatočná formácia sestier - kandidatúra a noviciát.

Po roku 1950 bol aj tento dom poštátnený a sestry boli prevezené do Čiech. Vrátený bol v reštitúcii v roku 1991. Spočiatku bol daný do prenájmu. V roku 2013 bola vykonaná rekonštrukcia jednej časti domu a následne bolo otvorené Ubytovacie zariadenie pre vysokoškoláčky aj s kaplnkou. (Stretávajú sa tu pri modlitbe aj členovia Rodiny božskej lásky). O tieto ubytovacie priestory je stále veľký záujem.

Kláštor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Prievidza

Do Prievidze prišli Dcéry Božskej Lásky v roku **1908**. Do roku 1950 pôsobili ako učiteľky na ľudovej a meštianskej škole, v detskej opatrovni, vyučovali cudzie jazyky a hudbu. V rokoch 1968 – 1970 čiastočne obnovili svoju činnosť. Natrvalo sa však do Prievidze vrátili až v roku 1990.

V súčasnosti sestry vyučujú náboženstvo a iné predmety na základnej škole v Prievidzi a v Koši pri Prievidzi, na Obchodnej akadémii a tiež v Piaristickej spojenej škole. Organizujú duchovné obnovy pre ženy a lectio divina v priestoroch kláštora. Pomáhajú najmä vo farnosti Prievidza-mesto v službe mimoriadnych vysluhovateľov Eucharistie a v kancelárii na fare.

V Prievidzi máme vedľa nášho kláštora dom, ktorý slúži pre pastoračiu mládeže a detí. Sestry v spolupráci s laikmi organizujú rôzne duchovné akcie: duchovné obnovy, cvičenia pre dievčatá. Venujú sa deťom a mladým počas príprav k iniciačným sviatostiam.

Kláštor sv. Terezy, Michalovce

Sestry v tomto kláštore pôsobili od roku **1940**. Bola tu zriadená materská škola, internát pre dievčatá a jedáleň pre študentov. Ich požehnanú činnosť prerušila už spomínaná násilná likvidácia kláštorov v roku 1950.

V roku 1990 sa sestry do Michaloviec vrátili a pokračovali v pôvodnej činnosti s deťmi a mládežou. V roku 1995 sme zriadili **prvú cirkevnú materskú školu na Slovensku**. Jej patrónkou je sv. Tereza z Lisieux. Materská škola má 3 triedy. Okrem pôsobenia v materskej škole sa sestry venujú vyučovaniu náboženstva na stredných školách a vypomáhajú vo farnosti, sú mimoriadnymi vysluhovateľmi sv. prijímania. Venujú sa aj mladým, či už počas príprav k iniciačným sviatostiam, alebo organizovaním duchovných obnov.

V 2016 bolo založené spoločenstvo Detí božskej lásky, ktoré sa modlia v duchu sv. Terezy za kňazov Košickej arcidiecézy. Charitným organizáciám na východnom Slovensku a na Ukrajine pomáha organizovaná zbierka Pomoc Matky Františky.

Kláštor Kráľovnej anjelov, Ivanka pri Dunaji

Od roku 1946 do roku 1950 sestry v Ivanke pri Dunaji pôsobili ako učiteľky v materskej škole a starali sa o siroty. Komunistický režim prerušil krátku, ale požehnanú činnosť sestier.

V roku 1991 tu sestry obnovili činnosť, najskôr ako katechétky. V roku 1995 bol zriadený Detský domov rodinného typu a od roku 2003 sme zriaďovateľom Cirkevnej materskej školy Kráľovnej anjelov, kde sestry pracujú. Tiež

organizujú duchovné obnovy pre rodičov detí a pomáhajú vo farnosti. Jedna sestra pracuje v Lekárni sv. Alžbety v Bratislave.

Kláštor sv. košických mučeníkov, Košice

Dom bol kúpený v čase totality (1980) s úmyslom založiť komunitu pre tajnú formáciu sestier. Do roku 1990 sestry pracovali v civilnom zamestnaní. Od roku 1989 vyučujú náboženstvo a iné predmety na základnej a na stredných školách, pomáhajú vo farnosti Kráľovnej pokoja, Košice – Juh. Od roku 2011 tento dom slúži pre stretnutia sestier junioriek.

Kláštor Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, Bratislava

Kláštor sa nachádza v lokalite Horský park vo farnosti Panny Márie Snežnej, Bratislava – Kalvária. V rokoch 1984-1990 sa tu konala tajná formácia členiek. Od pádu totality sestry pôsobia v rôznej apoštolskej činnosti, vyučujú na štátnych a cirkevných školách, pomáhajú sociálne slabším, zapájajú sa do apoštolátu vo farnosti. Jedna sestra pracuje v stomatologickej ambulancii.

Kláštor sv. Augustína, Žiar nad Hronom

Počas totality pôsobili naše sestry vo vtedajšej mestskej časti Ladomerská Vieska v Ústave sociálnych služieb pre mentálne postihnutých mužov. V rokoch 1990 – 1992 sa starali o farskú domácnosť v Žiari nad Hronom. V roku 1998 bol zriadený Kláštor sv. Augustína. Sestry tu pôsobia ako učiteľky, katechétky a vychovávateľky na Cirkevnej základnej škole s materskou školou. Pomáhajú vo farnosti Povýšenia sv. Kríža a Sedembolestnej Panny Márie, organizujú duchovné obnovy pre dievčatá a ženy.

Rodina božskej lásky – asociovaní členovia FDC na Slovensku

Rodina božskej lásky je laické spoločenstvo pri našej kongregácii, ktoré oficiálne začalo svoje pôsobenie na Slovensku 20. 11. 2011. Tvoria ho laici, ktorí cítia povolanie mať účasť na charizme a spiritualite našej kongregácie. Týmto špecifickým poslaním v prostredí, v ktorom žijú, podporujú a rozširujú pravé kresťanské hodnoty pri formovaní a vedení mládeže, hlavne dievčat. Pomáhajú rodinám, organizujú zbierku Pomoc Matky Františky núdzným.

Aktuálne sú tieto spoločenstvá aktívne v Trnave, v Trenčíne a v Žiari nad Hronom. O daný spôsob prežívania našej charizmy je i naďalej záujem.

Za všetky tieto diela, ktoré s Božou pomocou môžeme konať, ďakujeme trojjedinému Bohu a prosíme o nové požehnanie pre našu kongregáciu a provinciu, aby dielo Matky Františky Lechnerovej, Božej služobnice, naďalej rozkvitalo a slúžilo pre spásu duši a šírenie Božieho kráľovstva.